Prima instanţă: Judecătoria Chişinău, sediul Centru (jud. Natalia Lupașcu)
Dosarul nr.2ac-372/21
(2-19107712-02-2ac-11052021)

D E C I Z I E

15 ianuarie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Natalia Mămăligă și Ala Malîi
Grefierii Cristian Adam, Iulius Șpac

examinând, în şedinţă publică, cererea de apel declarată de apelanta Societatea cu Răspundere Limitată ”BIOOPTIMA”, împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 4 februarie 2021, în pricina civilă la cererea de chemare în instanţa de judecată intentată de Întreprinderea Mixtă ”BECOR” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”BIOOPTIMA” privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Pretenţiile reclamantului:

1. La 1 iulie 2019, reclamanta Întreprinderea Mixtă ”BECOR” Societate cu Răspundere Limitată (*în continuare ÎM”BECOR”SRL*) a depus cererea de chemare în judecată împotriva pârâtei Societatea cu Răspundere Limitată ”BIOOPTIMA” (*în continuare SRL”BIOOPTIMA”*) cu privire la încasarea datoriei în mărime de 8331134,64 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 521066,17 lei și a taxei de stat în mărime de 50000 lei.

În motivarea acțiunii a menționat că pe parcursul anilor 2009-2018, SRL”BIOOPTIMA” fiind o întreprindere farmaceutică achiziționa mărfuri în cantități mari de la ÎM”BECOR”SRL. În perioada menționată, ÎM”BECOR”SRL a livrat în continuu mărfuri către SRL”BIOOPTIMA”.

Punctează că la livrarea mărfii şi respectiv, recepționarea ei de către SRL”BIOOPTIMA”, ultima semna factura fiscală care confirma livrarea, inclusiv asortimentul mărfii, cantitatea şi prețul de vânzare. La fel, în perioada indicată părțile au semnat contracte de vânzare-cumpărare, acord de livrare a mărfurilor, care stabileau condițiile de livrare şi termenii de plată. Asortimentul, cantitatea şi

prețul mărfii era stabilit prin acordul părților în factura fiscală, care se semna de către părţi la livrarea-recepționarea mărfii.
Susține că raportul obligațional de vânzare-cumpărare între părţi era guvernat de contractul de vânzare-cumpărare nr. 100 încheiat de către părţi la 2 ianuarie 2009.
Relevă că în urma acumulării datoriilor față de mai mulți furnizori, pârâta solicita în repetate rânduri furnizarea de marfă în condiții de achitare a ei după comercializarea cu amănuntul şi asigurând reclamanta în respectarea disciplinei la plata mărfii, în legătură cu ce a fost încheiat Acordul nr. 279 de livrare a mărfurilor în condiții de colaborare şi francising din 25 martie 2011.
Menționează că potrivit condițiilor acestui Acord, SRL"BIOOPTIMA" beneficia de condiții avantajoase de plată: obligația de plată devenea scadentă din momentul în care pîrîta a comercializat cu amănuntul marfa anterior cumpărată de la ÎM"BECOR"SRL.
Punctează că beneficiind de condiția achitării mărfii livrate, după comercializarea ei, pârâta, nici în așa condiții, nu achita integral marfa livrată, acumulând datorii, care înregistrau o dinamică în creștere.
Accentuează că acordul menționat prevedea condiții generale de colaborare. Fiecare livrare de mărfuri se confirma prin factură fiscală, care era semnată de către pârâtă în momentul recepționării mărfii.
Evidențiază că părțile semnau acte de verificare reciprocă ce conținea rulajul, livrările şi achitările efectuate între părţi, totodată constatând şi confirmând soldul format în baza operațiunilor de livrare-achitare.
Precizează că prin actele de verificare, pârâta a acumulat următoarele datorii: pentru livrările efectuate pînă la 31 decembrie 2015, părțile au constatat şi confirmat soldul format în mărime de 4.068.010,49 lei; pentru livrările efectuate pînă la 31 octombrie 2016, părțile au constatat şi confirmat soldul format în suma de 4.718.686,54 lei; pentru livrările efectuate pînă la 30 aprilie 2017, părțile au constatat şi confirmat soldul format în mărime de 5.323.355,66 lei.
Menționează că soldurile ulterioare şi datoria în creştere, ulterior formată de către SRL"BIOOPTIMA", se confirmă prin facturi fiscale şi informația detaliată cu privire la rulajul de mărfuri, decontări.
Conform informației cu privire la rulaje, livrări şi achitări, se arată că pîrîta achita sistematic livrările nu potrivit facturilor, ci prin sume globale (60 mii, 80 mii, 100 mii), fără a specifica factura care o achită.
Invocă reclamanta că deşi achitările aveau caracter periodic, acestea nu acopereau totalmente livrările anterior efectuate. Din acest motiv, SRL"BIOOPTIMA" înregistra o datorie flotantă şi dinamică, achitând în continuu sume mai mici decât sumele mărfii livrate.

Consemnează că la 11 octombrie 2018, SRL”BIOOPTIMA” a reluat achizițiile, astfel, pentru livrările efectuate în perioada 11 octombrie 2018 – 14 decembrie 2018, pîrîta înregistrează o datorie față de reclamantă în sumă de 1.164.268,68 lei.
Menționează că datoria, temeiul nașterii, cuantumul acesteia au fost examinate în procesul civil, procedura de insolvabilitate, intentată la cererea introductivă depusă de către ÎM”BECOR”SRL împotriva SRL”BIOOPTIMA”. Astfel, la 9 august 2019, prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru a fost intentată procedura de insolvabilitate faţă de SRL”BIOOPTIMA”, drept urmare admiterii cererii introductive depuse de către ÎM”BECOR”SRL, având ca obiect creanțe în sumă de 5323355,66 lei. Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 13 decembrie 2018 a fost casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 9 decembrie 2018.
Atrage atenția că în decizia irevocabilă, se remarcă că ”se atestă că ÎM”BECOR”SRL a livrat marfă către SRL”BIOOPTIMA” în sumă totală de 5.323.355,66 lei”. Astfel, între reclamantă şi pârâtă pînă la data depunerii cererii au avut loc raporturi obligaționale, în cadrul cărora, reclamanta a vândut şi livrat, iar pârâtă a primit marfă sub formă de medicamente şi produse farmaceutice, în rezultatul cărora, având în vedere că pârâtă a achitat doar parţial marfa achiziționată, s-a format o datorie în sumă totală de 8331134,64 lei.
Menționează că pentru stingerea datoriei integrală, pârâtă a fost somată în repetate rânduri, însă ultima nu s-a conformat, continuând să achiziționeze marfă, achitând datoria pentru marfa în tranșe.
Consideră că urmare la neachitarea datoriei în termen, reclamanta este în drept să pretindă încasarea dobânzii de întârziere de la debitor, pentru neexecutarea în termen a obligației de plată a mărfii livrate.
În acest sens, calculând dobânda de întârziere în conformitate cu articolele 585 şi 619 (2) Cod civil (redacția legii la data aplicării calculului) şi articolele 874 şi 942 Cod civil (în redacția din 1 martie 2019), la data de 27 iunie 2019 s-a acumulat o dobândă de întârziere în sumă de 521066,17 lei, calculată pentru perioada 1 februarie 2019 – 27 iunie 2019.

Poziția instanței de fond:

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 4 februarie 2021, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de ÎM”BECOR”SRL. S-a încasat de la SRL”BIOOPTIMA”, în beneficiul ÎM”BECOR”SRL, suma de 8330734,64 lei cu titlu de datorie, suma de 521066 lei cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 50000 lei cu titlu de taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii, iar în total suma de 8901800 lei (opt milioane nouă sute una mie opt sute lei). În rest, pretențiile s-au respins ca neîntemeiate (f.d.135, 148-154, Vol.III).

Solicitarea apelantului:

3. Nefiind de acord cu hotărârea instanţei de fond, la 18 februarie 2021, apelanta SRL”BIOOPTIMA” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 4 februarie 2021, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acţiunii ca neîntemeiate (f.d.146-147, Vol.III).
4. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza civilă a fost repartizată judecătorului Maria Guzun în mod automat-aleatoriu pe data de 11 mai 2021 (f.d.158, Vol.III).
5. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2021, nu s-a dat curs cererii de apel. S-a acordat apelantei un termen de 10 zile de la recepționarea prezentei încheieri pentru înlăturarea neajunsurilor, și anume pentru prezentarea cererii de apel motivate și a dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 37500 lei (f.d.159-161, Vol.III).
6. La 30 iulie 2021, apelanta SRL”BIOOPTIMA” a depus cererea de apel motivată și dovada de plată a taxei de stat, înlăturând în termen neajunsurile cererii de apel (f.d.163-174, Vol.III).
7. Potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului, în baza dispoziției Curții de Apel Chișinău nr.29 din 22 iulie 2021, cauza civilă a fost repartizată judecătorului Vladislav Clima în mod automat-aleatoriu pe data de 1 septembrie 2021 (f.d.218, Vol.III).
8. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2021, s-a declinat competența completului specializat în examinarea acțiunilor de contencios administrativ, la examinarea prezentei cauze în materia de drept comun, în favoarea completurilor de judecată în materie de drept comun și s-a remis președintelui de instanță dosarul spre redistribuire aleatorie (f.d.221, Vol.III).
9. Potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului, cauza civilă a fost repartizată judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu pe data de 4 octombrie 2021 (f.d.218, Vol.III).
10. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 5 octombrie 2021, s-a acceptat spre examinare cererea de apel declarată de SRL”BIOOPTIMA” (f.d.224, Vol.III).

Argumentele părţilor:

11. În motivarea apelului declarat, a indicat că nu este de acord cu hotărârea instanţei de fond, o consideră ca fiind neîntemeiată şi pasibilă de a fi casată.

Consideră că instanţa de fond absolut pripit şi nejustificat s-a axat pe actele false şi fictive prezentate de către ÎM”BECOR”SRL, în condițiile în care majoritatea facturilor fiscale anexate la cerere, sunt falsificate de către fondatorul Andrian Vrînceanu a SRL”BIOOPTIMA”, şi director al ÎM”BECOR”SRL, şi cu atât mai

mult, sumele înaintate sânt exagerate excesiv, sub aspectul formării artificiale a datoriei pretinse față de SRL”BIOOPTIMA”.
Menționează că pe o perioada îndelungată de timp, SRL”BIOOPTIMA” se confruntă cu atacuri raider din partea factorilor de conducere din cadrul companiei ÎM”BECOR”SRL, cât şi urmare a acţiunilor ilegale ale administratorului insolvabilității companiei SRL”BIOOPTIMA” - Victor Magnet (în perioada derulării procedurii de insolvabilitate), acțiuni manifestate prin intenția clară a persoanelor vizate de a adjudeca compania SRL”BIOOPTIMA”, în calitate de complex patrimonial unic. Astfel, prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 16 martie 2018, s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de ÎM”BECOR”SRL, privind intentarea procesului de insolvabilitate în privinţa companiei SRL”BIOOPTIMA”, şi s-au aplicat măsurile de asigurare, iar în calitate de administrator provizoriu fiind desemnat administratorul autorizat Victor Magnet, deținătorul autorizației nr. 149, din 19 ianuarie 2015, eliberată de Ministerul Justiţiei al Republicii Moldova. Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 9 august 2018, a fost admisă cererea introductivă depusă de către ÎM”BECOR”SRL, şi s-a constatat insolvabilitatea companiei SRL”BIOOPTIMA”, s-a ridicat dreptul lui Oleg Nicorici de administrare a companiei SRL”BIOOPTIMA”, iar în calitate de administrator al insolvabilității acesteia a fost desemnată aceiași persoană Victor Magnet. Iar prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 13 decembrie 2018, a fost admis recursul declarat de către avocatul Cristina Doga, în interesele SRL”BIOOPTIMA”, fiind casată hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 9 august 2018, şi s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea introductivă depusă de către ÎM”BECOR”SRL privind intentarea procesului de insolvabilitate în privinţa SRL”BIOOPTIMA”.
Susține că anume metoda de inducere a instanţei de fond în eroare a constat în faptul că, de la bun început scopul factorilor de decizie ai ÎM”BECOR”SRL, a fost de delapidare a averii companiei SRL”BIOOPTIMA”, iar în acest sens a şi fost depusă o plângere la organele de resort, astfel că, prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, Vitalie Codreanu, din 27 februarie 2019, s-a dispus începerea urmăririi penale pe faptul delapidării averii SRL”BIOOPTIMA”, conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, în privinţa factorilor de decizie din cadrul ÎM”BECOR”SRL, cauză care la momentul actual, conform înștiințării nr. 10981 din 15 octombrie 2019, şi anume pentru faptul că *”persoana identificată în cadrul investigațiilor efectuate în rezultatul încheierii contractului nr. 2839 din 8 iunie 2011 de vânzare-cumpărare al SRL”BIOOPTIMA”, între Oleg Nicorici, Silvia Chetrari şi Grigore Chetrari, în calitate de (fondatori) vânzători şi Mariana Vrîncean, în calitate de cumpărător, în perioada anilor 2011 - 2017, administrând activitatea SRL”BIOOPTIMA” şi*

*exercitând concomitent funcția de administrare a ÎM"BECOR"SRL, ceia ce i-a permis gestionarea patrimonială a ambelor entități în măsură în care ÎM"BECOR"SRL livra marfa "medicamente", iar SRL"BIOOPTIMA" o realiza persoanelor fizice, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații ce țin de administrarea bunurilor entităților, acționând de comun acord și în rezultatul înțelegerii prealabile cu alte persoane, a însușit mijloace bănești provenite din activitatea comercială a SRL"BIOOPTIMA", prin ridicarea acestora în numerar din casieria farmaciilor situate în *****, pe care urma să le depună la contul ÎM"BECOR"SRL pentru marfa livrată, astfel cauzând persoanei juridice SRL"BIOOPTIMA", daune materiale în proporții deosebit de mari în sumă de 3900000 lei"*. Astfel, deși ÎM"BECOR"SRL, a solicitat şi i s-a admis absolut nejustificat solicitarea cu privire la încasarea sumei pretinsei datorii de 8331134,64 lei, pretins a fi formată urmare a livrării mărfii către compania SRL"BIOOPTIMA", reiterează că această sumă a fost compusă şi nemijlocit artificial ridicată, anume urmare acţiunilor ilegale ale administratorului insolvabilității Victor Magnet (în perioada intentării procedurii de insolvabilitate 12 martie 2018 – 17 decembrie 2018).

Menţionează că acțiunile persoanelor în cauză s-au materializat şi realizat nemijlocit corespunzător unui atac raider, atâta timp cât acţiunea civilă înaintată mai sus, are drept scop nimic altul decât blocarea activității companiei SRL"BIOOPTIMA", în situația în care la momentul înaintării cererii privind intentarea procesului de insolvabilitate, cât şi ulterior această cerere fiind concretizată, ÎM"BECOR"SRL, a invocat existența unor pretinse datorii în total în mărime de 8331134,64 lei, pe când însă conform rezultatului controlului fiscal întocmit de către Serviciul Fiscal de Stat, se atestă raporturi juridice între compania SRL"BIOOPTIMA", şi ÎM"BECOR"SRL, în sumă de 4294401 lei, fapt confirmat prin actul de verificare a decontărilor reciproce anexat la prezenta cerere de apel.

Notează că de fapt instanţa de fond nu a luat în considerație nici faptul că acţiunea civilă înaintată la caz are doar scopul de dobândire ilicită a patrimoniului companiei SRL"BIOOPTIMA", iar acesta se materializează prin intenția de blocare a activității acesteia din urmă şi în cele din urmă însușirea patrimoniului acesteia, astfel că de către avocatul Alexandru Levinschi, în interesele ÎM"BECOR"SRL, la 6 noiembrie 2019, a fost depusă şi o cerere privind aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii civile înaintate ilegal şi în baza probelor false, prin instituirea sechestrului asupra bunurilor mobile sau imobile, a mijloacelor financiare aflate la conturile bancare ale companiei SRL"BIOOPTIMA", iar drept urmare, instanța prin încheierea din 6 noiembrie 2019, a admis această cerere şi a aplicat sechestrul asupra bunurilor mobile şi imobile, şi a mijloacelor financiare aflate la conturile bancare ale companiei SRL"BIOOPTIMA", în limitele valorii datoriei de 8331134,64 lei, bazându-se însă doar pe actele false prezentate de către

reprezentantul ÎM”BECOR”SRL, avocatul Alexandru Levinschi. Mai mult ca atât, conform actului de inventariere (asupra căruia ÎM”BECOR”SRL, cât şi nici administratorul insolvabilității Victor Magnet nu au obiectat şi nici nu l-au contestat), întocmit la 23 decembrie 2018, după preluarea administrării companiei SRL”BIOOPTIMA” de către Oleg Nicorici (ulterior conducerii companiei SRL”BIOOPTIMA” de către administratorul insolvabilității Victor Magnet), se atestă că la SRL”BIOOPTIMA”, a fost depistată marfa livrată de la ÎM”BECOR”SRL, doar în sumă totală de 828831 lei. În așa mod, anume urmare acţiunilor ilegale ale administratorului insolvabilității Victor Magnet, care prin întocmirea fictivă a facturilor, le-au prezentat în contabilitatea companiei SRL”BIOOPTIMA”, şi le-a inclus în soldul datoriilor SRL”BIOOPTIMA”, faţă de ÎM”BECOR”SRL, deşi în realitate nu a fost livrată marfa în sumă de 8331134,64 lei.

Consideră că este cert constatat faptul că anume în acest caz s-a adeverit formarea artificială, adică prin folosirea intenționată de către o persoană care gestionează o organizație comercială, şi anume administratorul insolvabilității Victor Magnet, or, ÎM”BECOR”SRL nu a livrat, iar compania SRL”BIOOPTIMA” nu a primit realmente marfa în sumă de 8331134,64 lei, după cum se invocă, or, s-a stabilit existența doar a facturilor, şi nicidecum nu a mărfurilor în această sumă, în contabilitatea companiei SRL”BIOOPTIMA”.

Evidențiază că administratorului insolvabilității SRL”BIOOPTIMA”, Victor Magnet, fiindu-i adusă la cunoștință decizia Curţii de Apel Chişinău din 13 decembrie 2018, acesta intenționat s-a eschivat de la transmiterea către administratorul companiei SRL”BIOOPTIMA” - Oleg Nicorici, a contabilității şi a tuturor actelor întocmite, cu atât mai mult acesta fiind notificat despre necesitatea transmiterii actelor, s-a eschivat, iar în cele din urmă nu a întocmit nici-un act de predare-primire a contabilității SRL”BIOOPTIMA”, la zi, ceia ce denotă cert că ultimul a acționat cu rea-credință, şi contrar prevederilor art. 66 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012. În atare conținut, notează că este cert stabilit scopul conducerii ÎM”BECOR”SRL, cât şi a administratorului insolvabilității Victor Magnet, manifestat printr-un atac raider bine regizat, în situația în care anume în perioada cât SRL”BIOOPTIMA”, se afla sub conducerea şi gestionarea acestuia, cât şi neoficial a lui Andrian Vrîncean, colaboratorii SRL”BIOOPTIMA”, au fost obligați să nu procure careva marfă de la alte companii, decât anume de la ÎM”BECOR”SRL.

Afirmă că de fapt suma artificială a datoriei invocate de către ÎM”BECOR”SRL conform cererii de chemare în judecată depuse, în mărime de 8131134,64 lei, nu a existat şi nici nu putea exista la contabilitatea SRL”BIOOPTIMA”, în situația în care marfa în atare cuantum de facto nu a fost livrată, or, conform actului de control fiscal, se atestă raporturi juridice între aceste două entități economice, în

mărime de 4294401 lei, deși în realitate marfa în suma vizată nu a fost recepţionată de către SRL”BIOOPTIMA”, or, realmente ÎM”BECOR”SRL, nu a livrat SRL”BIOOPTIMA”, marfa în valoare totală de 8131134,64 lei, iar acest fapt s-a constatat doar după preluarea conducerii de către administratorul SRL”BIOOPTIMA”, Oleg Nicorici, adică doar după data de 23 decembrie 2018, astfel fiind stabilit că această marfa a fost livrată doar în baza facturilor, în realitate însă marfa în valoarea dată lipsind, şi în confirmarea acestui fapt vine nemijlocit.
Relevă că în perioada gestionării SRL”BIOOPTIMA”, de către administratorul Oleg Nicorici, ultimul analizând acțiunile factorilor de decizie din cadrul ÎM”BECOR”SRL, şi stabilind rea-voința şi intențiile ascunse ale acestora, manifestate prin înșelăciune, delapidare, şi fals în acte, a decis să întrerupă toate relațiile economice cu acest agent economic, pentru a nu prejudicia interesele şi patrimoniul companiei SRL”BIOOPTIMA”, însă anume ulterior intentării procedurii de insolvabilitate a SRL”BIOOPTIMA”, şi preluării conducerii de către administratorul insolvabilității Victor Magnet, anume dânsul a dat indicații tuturor colaboratorilor SRL”BIOOPTIMA”, de a întrerupe absolut toate relațiile cu alți agenți economici, şi a procura produsele exclusiv de la ÎM”BECOR”SRL, astfel împreună cu Andrei Vrîncean, care la fel gestiona de facto activitatea SRL”BIOOPTIMA”, au pus în realizare acțiunile de falsificare a stării de fapt prin emiterea de facturi fiscale, fără eliberarea reală a mărfurilor, şi nemijlocit introducerea acestora în contabilitate şi baza de date a SRL”BIOOPTIMA”, software SPP „MRM”. În confirmarea ipotezei date vine nemijlocit şi actul nr. D-01/021, din 22 ianuarie 2020, eliberat de către compania SRL”ONIX-JCV”, conform căruia *„la data de 1 octombrie 2017, între SRL”BIOOPTIMA” şi SRL”ONIX-JCV”, contractul de autor nr. D210101102017 privind cesiunea dreptului de exploatare a produsului software SPP „MRM”, la următoarele farmacii ale companiei SRL”BIOOPTIMA”: 1) *****; 2) *****. În costul cesiunii sânt incluse lucrările pentru asigurarea deservicii abonatului a versiunii curente a produsului software SPP „MRM”. Pînă 1 octombrie 2017, între SRL”ONIX-JCV” şi SRL”BIOOPTIMA”, nu au fost semnate nici-un fel de contracte. Din informații contabile, din actele de primire-predare a lucrărilor, întocmite cu ÎM”BECOR”SRL, rezultă că în perioada 31 ianuarie 2014 – 29 septembrie 2017, ÎM”BECOR”SRL a achitat cesiunea dreptului de autor pentru farmaciile companiei SRL”BIOOPTIMA”, în fiecare lună suma în mărime de 440 lei”.* Aşa dar, nemijlocit acest fapt confirmă încă odată că Andrei Vrîncean şi Victor Magnet în calitate de persoane care gestionau de iure ÎM”BECOR”SRL, şi respectiv SRL”BIOOPTIMA”, au acționat concertat cu scopul formării artificiale a datoriei invocate în cererea de chemare în judecată.
Afirmă faptul că administratorul insolvabilității SRL”BIOOPTIMA” - Victor Magnet, a acționat absolut ilegal, şi cu scopul formării artificiale a unei pretinse

datorii în sumă de 8331134,64 lei, reiese nemijlocit din aceia că, chiar urmare a preluării conducerii SRL”BIOOPTIMA”, şi constatând pretinse datorii ale SRL”BIOOPTIMA” faţă de ÎM”BECOR”SRL, în continuare a dispus ca să fie procurate produse doar de la ÎM”BECOR”SRL, ceia ce denotă încă odată în plus că administratorul insolvabilității Victor Magnet, urmărea de la bun început scopul de formării artificiale a datoriei SRL”BIOOPTIMA”, anume urmare a folosirii intenționate a funcției de administrator al insolvabilității SRL”BIOOPTIMA”, şi având toate drepturile de administrare asupra acesteia.
Atrage atenţia şi asupra faptului că caracterul ilegal al hotărârii instanţei de apel derivă şi este întărit nemijlocit prin faptul că conform raportului de expertiză grafoscopică nr. 187 din 16 octombrie 2018, s-au constatat următoarele: 1) Textul manuscris (semnătura) cu caractere latine de pe Acordul de livrare a mărfurilor în condiții de colaborare şi franchising nr. 279 din 25 martie 2011, la rubrica ”rechizitele și semnăturile părților, partea 3 (BIOOPTIMA) SRL, Director text Nicorici”, nu a fost executat de către Oleg Nicorici, ci de către o altă persoană; 2) Textul manuscris cu cifre de pe Contractul de livrare a mărfurilor în condiții de colaborare şi franchising nr. 279 data 25 martie 2011, la rubricile „ACORD nr. 279”, „data 25 martie 2011”, nu a fost executat de către Nicorici Oleg, ci de către o altă persoană; 3) Textul manuscris cu cifre de pe Acordul de livrare a mărfurilor nr. 58 din 2 ianuarie 2017, la rubricile „contractul de livrare a mărfurilor nr. 58”, „data încheierii 2 martie 2017”, nu a fost executat de către Nicorici Oleg, ci de către o altă persoană; 4) Textul manuscris cu caractere latine şi cifrice de pe Contractul de livrare a mărfurilor nr. 58 din 2 ianuarie 2017, la rubricile „cumpărător partea 2, text „ Biooptima”SRL ”, în persoana directorului, text „Nicorici Oleg”, pct. 2.4, „text 850.000,00”, „rechizitele şi semnăturile părţilor, cumpărător: text BIOOPTIMA S.R.L., Sediul: text *****, „Email: text bioopdin@mail.ru”, nu a fost executat de către Nicorici Oleg, ci de către o altă persoană; 5) Semnăturile (2) cu caractere latine din Dispoziția de plată nr. 32, eliberată la 1 septembrie 2015, la rubrica „Conducător/Руководитель: text NicO”, nu a fost executat de către Nicorici Oleg, ci de către o altă persoană; Astfel, şi la capitolul acordului de livrare a mărfurilor în condiții de colaborare şi franchising nr. 279 din 25 martie 2011, acordului de livrare a mărfurilor nr. 58 din 2 ianuarie 2017, contractului de livrare a mărfurilor în condiții de colaborare şi franchising nr. 279 data 25 martie 2011, contractului de livrare a mărfurilor nr. 58 din 2 ianuarie 2017, de către factorii de decizie din cadrul ÎM”BECOR”SRL, au fost admise ilegalități, acestea având scopul unic în comun cu administratorul insolvabilității Valeriu Magnet, de formare a unor datori fictive, în perioada exercitării atribuțiilor administratorului insolvabilității companiei SRL”BIOOPTIMA”, or, ultima activează şi are relații economice cu mai mulţi agenții economici, astfel că în permanență efectuează şi a efectuat plăţi în baza contractelor încheiate, dar şi faţă de bugetul de stat,

neînregistrând careva datorii la bugetul de stat sau faţă de alți agenți economici, însă într-un mod foarte straniu se pretind unele datorii inexistente ale companiei SRL”BIOOPTIMA”, faţă de ÎM”BECOR”SRL.
Punctează că, în cazul de faţă, instanţa de fond nu a luat în considerație nici faptul că, de facto suma datoriei pretinse de către intimatul ÎM”BECOR”SRL, este doar rezultatul unor acţiuni concertate, şi încălcări grave, dar şi formate cu scopul îmbogăţirii ilicite de către persoanele indicate, instanța de fond neverificând totalitatea acestor aspecte de fapt şi de drept, or, administratorul insolvabilității companiei SRL”BIOOPTIMA” - Valeriu Magnet, a încălcat flagrant şi ireversibil norma art. 68 alin. (1 şi 2) din Legea Insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.
Atrage atenţia şi asupra faptului că, în general instanţa de recurs pronunțând decizia Curţii de Apel Chişinău din 13 decembrie 2018, prin care a respins cerere introductivă împotriva companiei SRL”BIOOPTIMA”, a stabilit cu exactitate că datoria invocată de către ÎM”BECOR”SRL, de facto nu există, şi nu este una certă.
Susține că un alt temei pentru apelul declarat este faptul că, instanţa de fond absolut ilegal a omis şi chiar a respins neîntemeiat cererea avocatului Cristina Doga, privind amânarea şedinţei judiciare, în condițiile în care avocatul a fost în imposibilitate de a se prezenta în şedinţă, şi acest fapt a fost motivat prin antrenarea apărătorului în alte procese judiciare, ședințele în cadrul cărora a fost stabilit cu mult timp înainte.
Prin urmare, solicită admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 4 februarie 2021, şi a emite o nouă hotărâre, prin care să fie respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de ÎM”BECOR”SRL împotriva SRL”BIOOPTIMA”, cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere şi a cheltuielilor de judecată.

12. În şedinţa judiciară din 11 decembrie 2024, avocatul Sorin Corceac, ce acționează în interesele apelantei SRL”BIOOPTIMA”, a solicitat admiterea cererii de apel cu motivele de fapt și de drept invocate în instrumentul de atac.

Avocatul Alexandru Levinschi, în interesele intimatei ÎM”BECOR”SRL, în ședința instanței de apel din 11 decembrie 2024, a solicitat respingerea cererii de apel, cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond, reiterând integral argumentele expuse în referința depusă la 25 octombrie 2021 prin intermediul poștei electronice (f.d.226-235, Vol.III).
Concomitent, Colegiul punctează că în cauza dată, au fost fixate un șir de ședințe de judecată, care însă au fost amânate sau nu au avut loc, în mare parte din cauza apelantei SRL”BIOOPTIMA”, fiind depuse cerere de strămutare (f.d.6-12, Vol.IV), cereri de explicare a încheierilor instanței superioare (f.d.21-24, 49-51, 65-67, 87-95 Vol.IV, f.d.3 Vol.V), cereri de revizuire la încheierile instanței superioare (f.d.37-40, 175, 181-185, Vol.IV), cerere de recurs asupra încheierii prin care s-a admis asigurarea acțiunii (f.d.12-31, Vol.V), cereri de recuzare

(f.d.138-140, 156-158, Vol.IV), cereri de amânare (f.d.242-243, Vol.III, f.d.154, 176, Vol.IV).
La fel, Colegiul reține și faptul că la 15 ianuarie 2025 ora 12:29 prin intermediul poștei electronice, avocatul Sorin Corceac, ce acționează în interesele apelantei SRL"BIOOPTIMA", a depus cerere de strămutare a cauzei, care a fost anexată la dosar, pe motiv că pentru ședința de judecată din 15 ianuarie 2025 ora 14:00 a fost amânată deliberarea și pronunțarea deciziei instanței de apel.

Aprecierea instanţei de apel:

13. Audiind participanții la proces, analizând şi studiind materialele pricinii, Colegiul atestă că apelul este drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins din următoarele motive.
14. În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel, apelanta respectând acest termen.
15. În conformitate cu art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.
16. Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantei, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluţionarea prezentei cauze (*a se vedea cauza Garda Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84, 98*).
17. Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
18. Articolul 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
19. În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.
20. Din conţinutul celor relatate Colegiul reţine că sarcina instanţei de apel derivă reieşind din dispoziţiile art. 373 alin. (1), (2), (5) Cod de procedură civilă, în condițiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea

argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.

21. Colegiul Civil reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (*Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09 decembrie 1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29 mai 1997 §43*).
22. Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.
23. Instanţa de apel menţionează că, art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.
24. În opinia Colegiului, prima instanță a ținut cont de aceste deziderate și a adoptat o hotărâre bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat.
25. Colegiul constată că, prima instanţa a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanților la proces.
26. Din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei rezultă că pe parcursul anilor 2009-2018, ÎM”BECOR”SRL a livrat diferite produse în adresa SRL”BIOOPTIMA”, în baza facturilor fiscale care confirmă livrarea, inclusiv asortimentul mărfii, cantitatea şi prețul de vânzare.
27. Colegiul atestă că raportul obligațional de vânzare-cumpărare între părți inițial a fost guvernat de contractul de vânzare-cumpărare nr. 100 din 2 ianuarie 2009, semnat de ÎM”BECOR”SRL și SRL”BIOOPTIMA”.

28. Ulterior, la 25 martie 2011, între ÎM”BECOR”SRL, SRL”BIOOPTIMA” și ÎM”ELODI-FARM”SRL a fost semnat Acordul nr. 279 de livrare a mărfurilor în condiții de colaborare şi francising (f.d.107-112 din dosar copie).
29. Conform prevederilor acordului menționat, ÎM”BECOR”SRL în calitate de vânzător-furnizor, ÎM”ELODI-FARM”SRL în calitate de franchiser și SRL”BIOOPTIMA” în calitate de cumpărător-franchisee, la p.p.2.1-2.1.3 au convenit că vânzătorul livrează, iar cumpărătorul primește şi achită în condițiile prezentului acord, marfa livrată (produse medicamentoase, produse parafarmaceutice de igienă și cosmetică, precum şi altele). Fiecare partidă de marfă livrată în baza prezentului Acord, este o tranzacție de vânzare-cumpărare însă părțile convin că obligaţia de achitare a mărfii, este scadentă şi executorie după comercializarea mărfii de către cumpărător. La livrare, cumpărătorul este eliberat de achitarea mărfii în avans ori în alt termen, anterior celui stabilit în acord.
30. Totodată, conform pct.2.3.5 din acord, marfa primită de la vânzător, cumpărătorul este obligat să o achite în termen de cel mult 10 (zece) zile calendaristice din momentul comercializării ei.
31. De asemenea, la pct.2.2.3.7 și 2.3.8 părțile au convenit că achitarea mărfii vândute se efectuează de către cumpărător prin transfer bancar. Vânzătorul este în drept să acorde cumpărătorului termen pentru achitare mai mare decât cel prevăzut în punctele 3.2.2. al prezentului Acord, caz în care de către ambele părţi va fi semnat un amendament în formă scrisă.
32. În concordanță cu pct.2.4.4- 2.4.10 din acord, cumpărătorul s-a obligat să achite în mod prioritar marfa livrată de către vânzător în raport cu alte livrări, să achite în termen marfa primită de la vânzător; să nu admită depășirea limitei livrărilor, stabilite de părţi; să achite în mod preferențial, din contul mijloacelor bănești, obţinute din comercializarea mărfii primite de la vânzător, datoria faţă de acesta şi costul mărfurilor livrate de către el.
33. Potrivit pct.4.2, 4.8 din acord, termenul de acțiune a prezentului acord a fost fixat de 5 (cinci) ani, care începe să curgă de la data încheierii (semnării) lui. Dacă la finele perioadei de acțiune a prezentului Acord nici o parte nu va exercita dreptul de reziliere ori încetare a Acordului, acesta se va prelungi încă pe doi ani.
34. Invocând neonorarea obligațiunilor de către SRL”BIOOPTIMA”, la 1 iulie 2019, reclamanta ÎM”BECOR”SRL, a depus cererea de chemare în judecată împotriva pârâtei SRL”BIOOPTIMA” cu privire la încasarea datoriei în mărime de 8331134,64 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 521066,17 lei și a taxei de stat în mărime de 50000 lei.
35. Iar prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 4 februarie 2021, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de ÎM”BECOR”SRL.

S-a încasat de la SRL”BIOOPTIMA”, în beneficiul ÎM”BECOR”SRL, suma de 8330734,64 lei cu titlu de datorie, suma de 521066 lei cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 50000 lei cu titlu de taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii, iar în total suma de 8901800 lei (opt milioane nouă sute una mie opt sute lei). În rest, pretențiile s-au respins ca neîntemeiate (f.d.135, 148-154, Vol.III).

36. Nefiind de acord cu hotărârea instanţei de fond, apelanta SRL”BIOOPTIMA” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 4 februarie 2021, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acţiunii ca neîntemeiate.
37. Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii instanţei ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de apel şi materialul probator, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că soluția instanţei de fond privind admiterea parțială a acțiunii, este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator şi interpretarea justă a normelor de drept material.
38. Cadrul legal relevant speței sunt prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.
39. Conform prevederilor art. 9 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod și de alte legi.
40. Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
41. În conformitate cu art. 7 alin. (4) din Codul civil (modernizat, republicat în temeiul Legii nr. 133 din 15 noiembrie 2018, în vigoare de la 1 martie 2019), în cazul situațiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura și întinderea drepturilor și obligațiilor părților, precum și orice alte efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede altfel.
42. Având în vedere prevederile art. 7 alin. (4) din Codul civil (republicat, în vigoare la 1 martie 2019) și ținând cont că raportul juridic între părțile litigioase s-a născut pînă la data intrării în vigoare a noii legi, la soluționarea prezentei cauze civile instanța de judecată va aplica prevederile Codului civil în vigoare până la 1 martie 2019 și de care urma să țină cont părțile.

43. Conform prevederilor art. 8 alin. (2) lit. a) din Codul civil (*în redacţia de pînă la 1 martie 2019)*, drepturile şi obligațiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.
44. Conform prevederilor art. 512 alin. (1) din Codul civil (*în redacţia de pînă la 1 martie 2019)*, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.
45. Conform prevederilor art. 514 din Codul civil (*în redacţia de pînă la 1 martie 2019),* obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.
46. Conform prevederilor art. 572 alin. (1) și alin. (2) din Codul civil (*în redacţia de pînă la 1 martie 2019),* temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.
47. Conform prevederilor art. 666 alin. (1) din Codul civil (*în redacţia de pînă la 1 martie 2019)*, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.
48. Conform prevederilor art. 668 alin. (1) din Codul civil *(în redacţia de pînă la 1 martie 2019)*, contractul încheiat legal obligă părțile nu numai la ceea ce au stipulat expres, dar şi la tot ceea ce rezultă din natura lui în conformitate cu legea, cu uzanţele sau cu principiile echităţii.
49. Raportând la caz prevederile legale sus menționate, Colegiul atestă că instanța de fond just a dispus admiterea parțială a cererii de chemare în judecată depusă de ÎM”BECOR”SRL, or, reclamanta-intimată a confirmat prin probe pertinente că și-a onorat obligațiunea contractuală asumată, la locul și modul stabilit, cu bună-credință, însă SRL”BIOOPTIMA” nu a justificat motivele neexecutării obligației, motiv din care, creditorul a purces la mijloacele juridice de apărare urmare a neexecutării fără justificare – încasarea silită a prejudiciului.
50. Colegiul constată că instanța de fond just a reținut că ÎM”BECOR”SRL și SRL”BIOOPTIMA”, periodic semnau acte de verificare reciprocă ce conținea rulajul, livrările şi achitările efectuate între părţi, totodată constatând şi confirmând soldul format în baza operațiunilor de livrare-achitare.
51. Astfel, potrivit actelor de verificare privind decontările reciproce atașate la dosar ÎM”BECOR”SRL și SRL”BIOOPTIMA”, au confirmat faptul livrării mărfii și formarea următoarelor creanțe față de compania reclamată:

- 1958625,86 lei, conform actului de verificare din 31 decembrie 2011 (f.d.80-84, Vol.I);

- 1015336,83 lei, conform actului de verificare din 31 decembrie 2012 (f.d.85-94, Vol.I);
- 1336402,61 lei, conform actului de verificare din 31 decembrie 2013 (f.d.93-107, Vol.I);
- 1977484,93 lei, conform actului de verificare din 31 decembrie 2014 (f.d.108-123, Vol.I);
- 4068010,49 lei, conform actului de verificare din 31 decembrie 2015 (f.d.16-38, Vol.I);
- 4834827,73 lei, conform actului de verificare din 31 octombrie 2016 (f.d.150-205, Vol.I);
- 6195129,60 lei, conform actului de verificare din 8 noiembrie 2017 (f.d.206-252, Vol.I); , semnat și recunoscut de ambele părți, prin semnăturile de pe act, sigiliile ambelor părți, v.I, f.d. 206-252.
- 8331134,64 lei, conform actului de verificare din 24 mai 2019 (f.d.13-15, Vol.I).

52. În aceeași ordine de idei, potrivit declarațiilor reprezentantului ÎM”BECOR”SRL, acordul trilateral semnat la 25 martie 2011 nu a fost executat în modul corespunzător de SRL”BIOOPTIMA”, or, chiar și beneficiind de condiția achitării mărfii livrate că după comercializarea ei, ultima nu achita integral marfa livrată, acumulând datorii, fiind înregistrată o dinamică în creștere, iar în aceste condiții părțile nu au mai prelungit termenul Acordului.
53. Distinct din cele constatate, Colegiul atestă că instanța de fond just a conchis că în virtutea pct.4.2,4.8 din Acord, raporturile contractuale în cadrul Acordului nr. 279 de livrare a mărfurilor în condiții de colaborare şi francising au încetat cel tîrziu la data de 25 martie 2018, iar ca urmare a încetării colaborării ÎM”BECOR”SRL și SRL”BIOOPTIMA” în cadrul acordului trilateral, compania pârâta urma să achite datoria formată pe parcursul perioadei de colaborare, or materialele administrate nu demonstrează faptul returnării produselor livrate în condițiile pct.2.1.12 Acordului din 25 martie 2011.
54. Colegiul atestă că atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, apelanta-pârâtă SRL”BIOOPTIMA” nu a demonstrat faptul că marfa livrată în condițiile Acordului nu a fost comercializată.
55. Prin urmare, instanța de fond just a reținut că ținând cont de livrările efectuate după data de 25 martie 2018, SRL”BIOOPTIMA” urma să efectueze achitarea mărfii în termen indicat în somațiile expediate la 11 ianuarie 2019, or, în concordanță cu prevederile art. 575 Cod Civil, în cazul în care termenul de executare a obligaţiei nu este determinat şi nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde oricând executarea ei, iar

debitorul este îndreptățit să o execute oricând. Dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligaţiei, debitorul trebuie să execute obligaţia în termen de 7 zile din momentul cererii creditorului.

56. Colegiul punctează că pe toate actele de verificare privind decontările reciproce, cu excepția actului de verificare din 24 mai 2019, este aplicată ștampila SRL"BIOOPTIMA".
57. Necitând la faptul că în actul de verificare lipsește semnătura și sigiliul SRL"BIOOPTIMA", datoria până în 17.10.2017 cu rulaje de 7 215 643,25 lei este recunoscută prin actul din 08.11.2017 și inclus la debit la perioada inițială până în 11.10.2018-24.05.2019 suma de 7 166 865,96 lei , v. I, f.d. 13-15., *bazată pe facturi fiscale semnate de ambele părți*, v. II, f.d. 1-223, care confirmă livrarea mărfurilor în sumă totală de 8 331 134,64 lei. Aceste datorii se mai confirmă și prin recunoașterea și achitarea pe parcursul anului 2019 a sumei de 230 000 lei.
58. La caz, SRL"BIOOPTIMA", nu a invocat careva pretenții, privind neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor asumate de ÎM"BECOR"SRL.
59. La acest compartiment, Colegiul reține că instanța de fond just a subliniat că, pârâtei SRL"BIOOPTIMA" i-a fost comunicată cererea de chemare în judecată și înscrisurile prezentate, însă, acesta a manifestat un comportament pasiv în cadrul procesului, situație ce a generat soluționarea cauzei strict în baza probatoriului administrat la dosarul cauzei.
60. Respectiv, faptul livrării mărfii se confirma prin multiple facturi fiscale prezentate pentru perioada 15 octombrie 2018 – 14 decembrie 2018 (f.d.1-223 Vol.II), care sunt semnate de către compania pârâtă SRL"BIOOPTIMA" în momentul recepționării mărfii.
61. Colegiul atestă că SRL"BIOOPTIMA" nu a formulat nici o pretenție cu referire la calitatea serviciilor prestate de către ÎM"BECOR"SRL, fiind semnate actele de verificare, acceptate facturile fiscale, nefiind contestate de SRL"BIOOPTIMA".
62. Colegiul punctează că factura fiscală reprezintă un document contabil primar cu regim special, care în conformitate cu art. 3 alin. (1) al Legii contabilității și raportării financiare, reprezintă confirmarea documentară și care justifică efectuarea operațiunii economice, acordă dreptul de a efectua sau certifica producerea unui eveniment.
63. Dispunând admiterea parțială a acțiunii, Colegiul atestă că instanța de fond just a reținut că ÎM"BECOR"SRL solicită încasarea datoriei în mărime de 8331134,64 lei, suma reflectată în actul de verificare din 24.05.2019 (f.d.13-15, Vol.I), însă la materialele dosarului se regăsește extrasul de cont din 27

iunie 2019, conform căruia suma datoriei acumulată de SRL”BIOOPTIMA” fața de ÎM”BECOR”SRL, constituie – 8330734,64 lei (f.d.39, Vol.I).

64. Prin urmare, Colegiul constată că instanța de fond just a dispus încasarea de la SRL”BIOOPTIMA”, în beneficiul ÎM”BECOR”SRL, suma de 8330734,64 lei cu titlu de datorie, care a fost confirmată prin facturile fiscale și actele de verificare, v.II, f.d. 1-225, precum și prin actele de verificare privind decontările reciproce, demonstrându-se existența datoriei acumulate în mărime de 8 330 734,64 lei.
65. Referitor la pretenția ÎM”BECOR”SRL cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, Colegiul consideră că instanța de fond just a admis și această pretenție.
66. Conform prevederilor art. 617 alin. (1) din Codul civil (*în redacția de pînă la 1 martie 2019)*, dacă nu execută obligaţia în urma somației primite după scadență din partea creditorului, debitorul se consideră în întârziere ca urmare a somației. Potrivit alin. (2) lit. a) din același articol, nu este necesară somație în cazul în care este stabilită o dată calendaristică pentru executarea obligaţiei.
67. Conform prevederilor art. 585 din Codul civil (*în redacția de pînă la 1 martie 2019)*, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligaţia este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de refinanțare a Băncii Naţionale a Moldovei dacă legea sau contractual nu prevede o altă rată.
68. Conform prevederilor art. 619 din Codul civil *(în redacția de până la 1 martie 2019)*, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. Dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus. În cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobânda este de 9% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus.
69. Prin urmare, debitorul este obligat să repare prejudiciul cauzat creditorului ca urmare a neexecutării obligaţiei pecuniare asumate, iar modalitățile de compensare a prejudiciului pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare (tardivă) a obligaţiei pecuniare sunt următoarele: încasarea penalităților de întârziere (dacă au fost prevăzute de contract sau de lege), încasarea dobânzii de întârziere, încasarea altui prejudiciu cu prezentarea dovezilor (dacă prejudiciul nu se acoperă prin penalități).
70. Raportând la caz prevederile legale sus menționate, precum și luând în considerație că pârâtei-apelante SRL”BIOOPTIMA”, i-au fost expediate mai multe somații și anume nr. 38 din 11 ianuarie 2019 și nr. 39 din 11 ianuarie 2019 (f.d.40-46), prin care s-a solicitat stingerea obligațiilor pecuniare formate fața de reclamanta în 7 zile, deși notificarea și somațiile au fost expediate în adresa juridică a SRL”BIOOPTIMA”, acestea nu au fost

reclamate de către ultima, prin urmare aceasta nu a executat obligațiile în termenul acordat, Colegiul constată că instanța de fond just a dispus spre încasare de la SRL”BIOOPTIMA”, în beneficiul ÎM”BECOR”SRL, a sumei de 521066 lei cu titlu de dobândă de întârziere.

71. Dispunând respingerea cererii de apel, Colegiul punctează că SRL”BIOOPTIMA”, contrar art. 118 din Codul de procedură civilă, nu a prezentat nici o probă pertinentă şi concludentă ce ar demonstra cu certitudine cele invocate în cererea de apel, și ar combate pretențiile părții reclamante-intimate ÎM”BECOR”SRL.
72. Prin urmare, Colegiul atestă că instanța de fond just a dispus spre încasare de la SRL”BIOOPTIMA”, în beneficiul ÎM”BECOR”SRL, suma de 8330734,64 lei cu titlu de datorie și suma de 521066 lei cu titlu de dobândă de întârziere.
73. Colegiul reține că în cererea de apel, SRL”BIOOPTIMA” a invocat falsificarea facturilor fiscale.
74. Colegiul apreciază critic argumentul apelantei-pârâte sus menționat, care poartă un caracter formal și declarativ, în contextul în care SRL”BIOOPTIMA” nu a prezentat nici o probă plauzibilă în acest sens.
75. Colegiul reține că raporturile obligaționale de livrare a mărfurilor au avut loc pe parcursul anilor 2010-2019, marfa fiind livrată în baza facturilor fiscale, acte de însoțire şi confirmare a livrării. La livrarea mărfurilor, facturile fiscale se semnau de către persoanele responsabile de primirea şi predarea mărfurilor ale ambelor entități.
76. Recepționând marfa livrată, SRL”BIOOPTIMA” achita sistematic prețul pentru marfa livrată, însă înregistra în continuu restanțe la achitare, fapt care a determinat creșterea datoriei. Livrările şi achitările se efectuat între părţi în baza facturilor de livrare care formau variate solduri între părţi.
77. Colegiul remarcă, că periodic, părțile verificau şi confirmau soldurile formate în rezultatul livrărilor şi decontărilor efectuate, acestea fiind prezentate la dosar. Confirmarea soldurilor de către pârâtă şi solicitările de reeșalonare a datoriei cu livrarea mărfii amânau urmărirea silită a datoriei de la pârâtă.
78. Deși SRL”BIOOPTIMA” invocă caracterul fals al facturilor fiscale, fără a le nominaliza, se atestă că nici o factură fiscală în nici o procedură nu a fost declarată falsă ori cu date eronate precum pretinde apelanta-pârâtă SRL”BIOOPTIMA”, în acest sens nefiind prezentate şi probe de confirmare.
79. Colegiul atestă că în susținerea cererii de apel, SRL”BIOOPTIMA” face referire la datele unui control fiscal.
80. La acest compartiment, Colegiul reține că controlul fiscal a fost efectuat în baza datelor incomplete furnizate de către SRL”BIOOPTIMA”, or, la examinarea cauzei în proces de insolvabilitate, apelanta-pârâtă a furnizat datele din evidența sa contabilă conform cărora a fost confirmată datoria

integrală faţă de intimată. Astfel, argumentul SRL”BIOOPTIMA” precum că conform actului de inventariere (internă) s-a constatat la o dată anumită (23 decembrie 2018) marfă în sumă de 828.831 lei nu este relevant şi întemeiat din motiv că acesta indică situația stocului la data indicată, nu şi vânzările anterioare de mărfuri, toate acestea nefiind posibil de verificat sub aspectul corectitudinii şi obiectivității. Ba mai mult, apelanta SRL”BIOOPTIMA” nu a prezentat actul de inventariere, deși acesta nici nu are un caracter obiectiv.

81. Concomitent, Colegiul remarcă, că numind ilegale acțiunile administratorului provizoriu care a activat în perioada anului 2018, SRL”BIOOPTIMA” nu a prezentat nici o probă în acest sens, limitându-se la afirmații declarative. Ba mai mult, abuzurile administratorului provizoriu, ilegalitățile penale se sesizează organelor de drept.
82. Dispunând respingerea cererii de apel. Colegiul remarcă, că negând primirea mărfii livrate, probată prin facturi fiscale şi acte de verificare a decontărilor reciproce, SRL”BIOOPTIMA” nu a prezentat probe în susţinerea afirmațiilor invocate la faza de judecare a litigiului, limitându-se la declarații neîntemeiate.
83. În aceeași ordine de idei, Colegiul reține că cererea introductivă a ÎM”BECOR”SRL faţă de SRL”BIOOPTIMA”, a fost respinsă pentru motivul determinării între părţi a scadenței datoriei ultimei. În acest sens, Colegiul atestă că ÎM”BECOR”SRL după pronunțarea deciziei Curţii de Apel Chişinău din 13 decembrie 2018, a somat repetat SRL”BIOOPTIMA” privind achitarea datoriilor.
84. Colegiul punctează că depunerea cererii introductive este un drept al ÎM”BECOR”SRL care poate fi realizat în continuare în prezența temeiurilor de insolvabilitate în privinţa SRL”BIOOPTIMA”.
85. Prin urmare, Colegiul apreciază critic alegațiile apelantei precum că instanţa de recurs a respins cererea introductivă, stabilind că datoria invocată de intimată nu există şi nu este certă, or, la caz, instanţa de insolvabilitate a constatat existența datoriei, doar că a menţionat că pentru intentarea procesului de insolvabilitate ÎM”BECOR”SRL trebuia să prezinte date cu privire la scadența acesteia, fapt care putea fi determinat cu somare la achitare, acțiune îndeplinită de ÎM”BECOR”SRL prin somațiile din 11 ianuarie 2019. Respectiv, anume din aceste considerente, ÎM”BECOR”SRL a inițiat proces în procedură generală contencioasă cu privire la urmărirea datoriei de la apelantă.
86. Chiar și având în vedere că prin decizia Curții de apel Chișinău din 13.12.2018 s-a casat hotărârea judecătorie Chișinău, sediul Centru din 09.08.2018 privind intentarea procesului de insolvabilitate față de

”Biooptima” și s-a respins cererea introductivă, când creanța constituia 5 323 355,66 lei, nu este temei de respingere a acțiunii, v.III, f.d. 209-216.

87. Colegiul atestă și faptul că după inițierea urmării silite a datoriei, SRL”BIOOPTIMA” a depus în repetate rânduri plângeri privitor la atac raider, delapidări, prejudicii cauzate de către salariatul intimatei - Vrancean Adrian, toate acestea nefiind soldate cu soluții şi constatări pretinse de SRL”BIOOPTIMA”. Mai mult, ÎM”BECOR”SRL nu are calitate procesuală în careva proces, intentat în legătură cu relațiile cu SRL”BIOOPTIMA” şi la plângerea acesteia. Faptele relatate de SRL”BIOOPTIMA” ca fiind fraude şi acţiuni ilegale nu au fost constatate şi confirmate.
88. Cât privește raportul de expertiză prezentat de către SRL”BIOOPTIMA”, acesta este irelevant prezentei cauze, or, prin raportul de expertiză nu se constată implicarea ÎM”BECOR”SRL sau căruiva persoane concrete la faptele constatate conform raportului de expertiză. Acordul respectiv putea fi semnat din partea apelantei nu nemijlocit de către administrator, ci de alte persoane responsabile a apelantei, acordul fiindu-i aplicată ștampila întreprinderii apelantei.
89. La fel, în somațiile adresate apelantei, ÎM”BECOR”SRL indica toate actele juridice semnate între părţi, inclusiv Acordul respectiv, faţă de care apelanta SRL”BIOOPTIMA” nu a obiectat până la inițierea urmăririi silite a datoriei.
90. În aceeași ordine de idei, deși în faza de apel, SRL”BIOOPTIMA” infirmă semnarea nemijlocit de către Oleg Nicorici a Acordului nr. 279 din 25 martie 2011, acest acord nu a fost anulat ori constatată nulitatea acestuia. Dimpotrivă, apelanta SRL”BIOOPTIMA” a recepționat şi achitat perioadă de ani de zile marfă de la ÎM”BECOR”SRL, livrată în condiții de achitare facilitare, stabilite în baza acestui Acord. Obiectarea la Acord a survenit doar după inițierea urmării datoriei de la apelantă, folosită ca mijloc de evitare a răspunderii juridice.
91. Distinct din cele constatate, Colegiul atestă că instanța de fond, just a admis parțial acțiunea depusă de ÎM”BECOR”SRL, a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanţele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanților la proces.
92. În această ordine de idei, Colegiul apreciază cu certitudine caracterul formal al argumentelor apelantei SRL”BIOOPTIMA”, care nu generează opozabilitate instanței atât timp cât aceste argumente nu au fost confirmate prin alte probe relevante și admisibile.

93. Referitor la pretenția ÎM”BECOR”SRL cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată, Colegiul reține următoarele.
94. Conform prevederilor art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.
95. În corespundere cu prevederile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretențiile reclamantului.
96. În așa împrejurări, reținând dispozițiile sus menționate, în legătură cu faptul că cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, Colegiul consideră că instanța de fond just a dispus admiterea cerinței privind compensarea cheltuielilor de judecată.
97. În această ordine de idei, în viziunea Colegiului, toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelanta-pârâtă, citate supra, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele au fost examinate de prima instanță, iar instanța de apel le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speţei.
98. În final, instanţa de apel subliniază că, contrar prevederilor articolelor 118, 121 din Codul de procedură civilă, apelanta-pârâtă în fața instanţei de fond, nu a adus careva probe în susținerea poziției sale și prin urmare instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței și a admis parțial acțiunea.
99. În plus, este important de remarcat faptul că apelanta-pârâtă, utilizând calea de atac nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.
100. Ba mai mult, se confirmă datoria existentă pe parcursul anilor, la anul 2018 constituia 5 323 355,66 lei, iar la anul 2021 8 901 800,00 lei.
101. În Măsurile de asigurare a executării hotărârii instituite prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 06.09.2023 se mențin până la executarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 februarie 2021.
102. Colegiul reține și faptul că la 15 ianuarie 2025 ora 12:29 prin intermediul poștei electronice, avocatul Sorin Corceac, ce acționează în interesele apelantei SRL”BIOOPTIMA”, care repetat a depus cererea de strămutare, inițial a fost la 01.02.2021,v. IV, f.d. 07-12, care a fost respinsă prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 17.11.2021, v. III, f.d. 15-17, a depus cerere de strămutare a cauzei, care a fost anexată la dosar, pe motiv că

pentru ședința de judecată din 15 ianuarie 2025 ora 14:00 a fost amânată deliberarea și pronunțarea deciziei instanței de apel.

103. În așa împrejurări, Colegiul reiterează că, concluziile primei instanţe sunt întemeiate şi legale, în concordanță cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea urmează a fi menținută cu respingerea cererii de apel, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile articolelor 385 lit. a), 389-390 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge, din lipsă de temei, apelul declarat de apelanta Societatea cu Răspundere Limitată ”BIOOPTIMA”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 4 februarie 2021.

Decizia este definitivă, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Preşedintele şedinţei: Ana Panov

Judecătorii: Natalia Mămăligă

Ala Malîi